

Kiek Manasse & Chris Vosters

LEENTJE

buitenbeentje

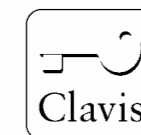

Ook van Kiek Manasse bij Clavis
Arno wil graag broer zijn

Tekst: Kiek Manasse / Illustraties: Chris Vosters
Leentje buitenbeentje
© 2020 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Alkmaar – New York
Trefw.: geestelijke gezondheid, ziekenhuis, familie
NUR 274
ISBN 978 90 448 3897 8
D/2020/4124/150
Alle rechten voorbehouden

www.clavisbooks.com

Te is nooit goed

Als je denkt dat ik stil ben, dan heb je het mis.

Want wie zegt dat stil vanbuiten ook stil vanbinnen betekent?
Wie bepaalt dat zwijgen hetzelfde is als niets zeggen?

Misschien praat ik honderduit, maar in stilte, omdat ik niet wil dat je me hoort. Er is een groot verschil tussen horen en luisteren.
Wie verstaat mij?

Als ik praat en niet gehoord word, niet verstaan, waarom zou mijn taal dan nog geluid willen maken?

Je bent zo stil.

Moet ik praten omdat ik te stil zou zijn?

Te is nooit goed, zegt mama weleens. Te is nooit goed, behalve de te van tevreden.

Knies

‘Wakker worden!’ Juf Knies trekt zachtjes aan mijn paardenstaart. ‘Waar zit jij met je gedachten? Dromen doe je maar als je thuis in bed ligt.’

Alle gezichten draaien zich naar mijn gezicht, dat gloeit als een kaarsje.

‘Oké juf,’ antwoord ik, terwijl ik denk aan Muts en Oelewapper, mijn konijnen, om rustig te worden.

Konijnen worden vaak gezien als stille dieren. Maar ze kunnen stampen. En ze kunnen heel hard schreeuwen.

Konijnen

Oelewapper en Muts. Het witte konijn, Muts, lijkt op een muts.

Konijnen zijn gezelschapsdieren. Een konijn alleen is superzielig. Mijn konijnen komen uit het knaagdierenasiel.

Iemand had ze gekocht in een tuincentrum, toen ze piepminischattig waren. Nu zijn ze volwassen. Misschien vond de vorige eigenaar de beestjes te stil.

Stil

Mama heeft alleen door dat ik stil ben omdat het op mijn rapport staat, bij het vakje opmerkingen.

Leentje is zo stil.

‘Als dat alles is,’ zegt ze. ‘Dat trekt wel weer bij.’

Mama is ook stil. Op haar eigen manier. Ze is er wel. Maar met haar gedachten vaak niet. Zelfs haar lichaam lijkt soms niet thuis te zijn.

Ik praat wel. Maar niet hardop. En als ik wel hardop klink, dan luistert mama niet, omdat ze ver weg is. Ik weet niet precies waar. Ze ligt vaak in bed. Alsof het haar vasthoudt.

Dat trekt wel weer bij. Betekent vast zoiets als: dat komt wel weer goed.

Dat komt wel weer goed.

Kleur

Ik kleur graag. Kleur spreekt wanneer ik niet.
Mijn schetsboek gaat open. Een zacht, wit vel papier.
Helemaal leeg. Het vraagt. Ik geef antwoord.
Open mijn doosje pastelkrijt. Neem er de kleur uit die me roept
en breng de punt van het krijtje naar het witte vlak.
Wat zal er tevoorschijn komen?

Verstoppen

Vanmiddag tekenen we op school. Thuis teken ik graag. Op school niet. Omdat juf Knies meekijkt en er iets van vindt. En als van tekenen iets gevonden wordt, vind ik er niets meer aan.

De opdracht is een zelfportret. Ik zou liever een anderportret maken. Niet omdat ik mezelf niet zie zitten, maar omdat ik me liever met een ander bezighoud.

Is het een regel dat wat de meeste kinderen het leukst vinden ook het leukst is?

Waarom hoeft de grote groep nooit uitleg te geven, terwijl mensen die iets anders vinden worden ondervraagd?

Je verstoppen in een groep is normaal. Je verstoppen onder een tafel niet.

